

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ

Αθήνα, 28.08.2014

Δημόσια Διαβούλευση της ΡΑΕ αναφορικά με τους αυτοπαραγωγούς από ΑΠΕ με συμψηφισμό ενέργειας (Net Metering)

Οι θέσεις και προτάσεις του ΣΕΦ

Ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση της ΡΑΕ, ο Σύνδεσμος Εταιριών Φωτοβολταϊκών καταθέτει τις προτάσεις του για τη βέλτιστη και αποτελεσματική εφαρμογή του net-metering.

Στα θετικά σημεία του υπό διαβούλευση κειμένου περιλαμβάνεται η **υιοθέτηση της πρότασης για συμψηφισμό σε ετήσια βάση** και όχι ανά κύκλο καταμέτρησης (τετράμηνο), όπως είχε προταθεί παλαιότερα. Ωστόσο, στο υπό διαβούλευση κείμενο περιλαμβάνονται μια σειρά από προβληματικές ρυθμίσεις, όπως καταδεικνύεται παρακάτω.

Άρθρο 1

Πρώτο και σημαντικό πρόβλημα αποτελεί η πρόταση να περιοριστεί το net-metering σε μικρά συστήματα ισχύος <10 kWp (και <5 kWp στα μη διασυνδεδεμένα νησιά πλην Κρήτης). Κανένας τεχνικός ή οικονομικός λόγος δεν δικαιολογεί κάτι τέτοιο. **Με το προτεινόμενο όριο, χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα αποκλειστούν από τη δυνατότητα να κάνουν ουσιαστική χρήση του νέου εργαλείου και να εξοικονομήσουν πόρους στρεφόμενες στην καθαρή ενέργεια.** Το αίτημα για χαμηλότερο ενεργειακό κόστος στις επιχειρήσεις δεν μπορεί να εξαντλείται μόνο σε λίγες ενεργοβόρες βιομηχανίες. Το ίδιο περιοριστική είναι η πρόβλεψη αυτή και για κτίρια του δημοσίου και ευρύτερου δημοσίου τομέα (π.χ. σχολεία, νοσοκομεία, στρατόπεδα, δημοτικά κτίρια).

Ο περιορισμός αυτός λειτουργεί και ως αντικίνητρο στην εγκατάσταση αντλιών θερμότητας για εξοικονόμηση ενέργειας σε κτίρια (οι οποίες θα μπορούσαν να καλύπτουν τις ανάγκες τους από τα φωτοβολταϊκά) αλλά και καταστέλλει την πιθανή χρήση φωτοβολταϊκών για φόρτιση ηλεκτροκίνητων οχημάτων, την ώρα που η Πολιτεία αναζητεί υποτίθεται τρόπους για την προώθηση της ηλεκτροκίνησης.

Ειδικότερα στα μη διασυνδεδεμένα νησιά, δεν κατανοούμε το λόγο για τον οποίο η ισχύς των φωτοβολταϊκών συστημάτων που θα εγκατασταθεί από αυτοπαραγωγούς θα προσμετράται στο εκάστοτε ισχύον περιθώριο ισχύος για φωτοβολταϊκούς σταθμούς του συστήματος αυτού. Κάτι τέτοιο αποτελεί ισχυρό αντικίνητρο για την προώθηση της αυτοπαραγωγής ιδίως σε κτίρια του τουριστικού τομέα, κάτι που θα προσέδιδε, εκτός των άλλων, και προστιθέμενη αξία στο τουριστικό προϊόν. Ειδικά μάλιστα στα νησιά, όπου το κόστος παραγωγής είναι εξόχως υψηλό και επιβαρύνει όλους τους καταναλωτές ανά την Επικράτεια, θα πρέπει να ενισχυθεί η αυτοπαραγωγή αντί να καταστέλλεται, όπως συμβαίνει με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Η πρόταση περιορίζει το Πρόγραμμα σε φωτοβολταϊκά συστήματα που εγκαθίστανται στον ίδιο χώρο με τις εγκαταστάσεις κατανάλωσης τις οποίες τροφοδοτούν και οι οποίες συνδέονται στη χαμηλή τάση, ενώ κάθε φωτοβολταϊκό σύστημα αντιστοιχίζεται με ένα μετρητή κατανάλωσης. Ο Σύνδεσμος Εταιριών Φωτοβολταϊκών προτείνει να δοθεί η **δυνατότητα πίστωσης** της ενέργειας **σε ένα ή περισσότερους μετρητές κατανάλωσης ακόμη κι αν αυτοί βρίσκονται σε διαφορετική θέση από το σύστημα** (η τακτική αυτή είναι γνωστή διεθνώς ως “εικονικό net-metering”). Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα χρήσης του μέτρου σε καταναλωτές που δεν διαθέτουν τον κατάλληλο χώρο για την εγκατάσταση ενός φωτοβολταϊκού συστήματος.

Άλλωστε, οι ισχύουσες σήμερα ρυθμίσεις για την αυτοπαραγωγή (Ν.3851/2010, άρθρο 4) προβλέπουν ότι **“στις περιπτώσεις σταθμών αυτοπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. ή Σ.Η.Θ.Υ.Α. επιτρέπεται στους αυτοπαραγωγούς, η μεταφορά της ηλεκτρικής ενέργειας με τη χρήση του συστήματος ή και του δικτύου μεταφοράς ηλεκτρισμού από το χώρο αυτοπαραγωγής στο χώρο κατανάλωσης καταβάλλοντας τα τέλη που ισχύουν για τη χρήση του συστήματος ή και του δικτύου”**. Δεν κατανοούμε γιατί να μην εφαρμοστεί κάτι τέτοιο στην περίπτωση του net-metering.

Η χρήση του όρου “χώρος” στο άρθρο 1, παρ. 2 είναι αδόκιμη και ενδέχεται να δημιουργήσει προβλήματα στην εφαρμογή της νομοθεσίας. Αν με τη χρήση του όρου “στον ίδιο χώρο” υπονοείται στην ίδια ιδιοκτησία, θα πρέπει να διευκρινιστεί τι γίνεται στην περίπτωση των κάθετων ιδιοκτησιών.

Ο ΣΕΦ θεωρεί ακόμη άστοχο τον περιορισμό του Προγράμματος στη χαμηλή τάση και δεν κατανοεί την αρνητική αλλαγή σε σχέση με ότι προβλεπόταν αρχικά στο Ν.4203/2013 (ΦΕΚ 235Α/1-11-2013), όπου επιτρεπόταν και η διασύνδεση στη μέση τάση, ενώ ειδικά για δημόσιους φορείς στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα ήταν εφικτή και η σύνδεση στην υψηλή τάση.

Εξίσου ακατανόητη είναι και η πρόταση για εγκατάσταση ενός μόνο συστήματος σε κοινόχρηστο ή κοινόκτητο χώρο. Δεδομένου ότι στον οικιακό τομέα τα συστήματα που πρόκειται να εγκατασταθούν θα είναι στην πλειοψηφία τους μικρής σχετικά ισχύος (της τάξης των 2-3 kWp), δεν υπάρχει πρακτικά λόγος για ένα τέτοιο περιορισμό.

Άρθρο 2

Το προς διαβούλευση κείμενο προβλέπει την επιβάρυνση των αυτοπαραγωγών με χρεώσεις ΥΚΩ και ΕΤΜΕΑΡ, οι οποίες θα υπολογίζονται για όλη την κατανάλωση και όχι για την διαφορά μεταξύ καταναλισκόμενης και παραγόμενης ενέργειας, όπως θα ήταν εύλογο. Έτσι οι αυτοπαραγωγοί καλούνται π.χ. να συνεισφέρουν στην υποστήριξη της ανάπτυξης των μονάδων ΑΠΕ, πλην της δικής τους. Η πρόταση αυτή καθιστά ακόμη πιο δυσεξήγητη την επιλογή να περιοριστεί το μέτρο σε μικρά μόνο συστήματα, αφού ο λογαριασμός ΑΠΕ μόνο θετικά μπορεί να επηρεαστεί από την ευρεία εφαρμογή του net-metering (τυχόν περίσσεια ενέργειας μετά από τον συμψηφισμό **τροφοδοτεί με έσοδο τον Ειδικό Λογαριασμό ΑΠΕ**). Θυμίζουμε ότι η λογική της επιβολής του ΕΤΜΕΑΡ είναι η λογική του “ο ρυπαίνων πληρώνει” και μάλιστα αναλογικά με την επιβάρυνση που προκαλεί. Εδώ έχουμε τους αυτοπαραγωγούς να επιβαρύνονται ενώ δεν ρυπαίνουν και μάλιστα αναλογικά περισσότερο από κάποιες ρυπογόνες

δραστηριότητες (για τις οποίες προβλέπεται χαμηλότερο αναλογικά ΕΤΜΕΑΡ ανά μονάδα κατανάλωσης).

Η πρόβλεψη αυτή καθίσταται έως και προκλητική αν αναλογιστεί κανείς πως η επιβάρυνση των καταναλωτών για ΥΚΩ ανέρχεται περίπου στα 800 εκατ. € ετησίως και το ποσό αυτό επιδοτεί πρωτίστως τους πανάκριβους και ρυπογόνους πετρελαϊκούς σταθμούς στα μη διασυνδεδεμένα νησιά. Ένας αυτοπαραγωγός που παράγει καθαρή ενέργεια και δεν επιβαρύνει κανέναν, καλείται λοιπόν να επιδοτήσει μέσω των ΥΚΩ τη βρόμικη ενέργεια, ακόμη και σε περιπτώσεις όπου αυτή σπαταλάται με επιδεικτικό τρόπο (π.χ. για κάλυψη των αναγκών σε ηλεκτρική ενέργεια μιας ιδιωτικής πισίνας σε κάποιο νησί, ενέργειας που δεν πληρώνεται στο πραγματικό της κόστος).

Το σχέδιο δεν προβλέπει ακόμη πως θα υπολογίζονται οι λογαριασμοί “έναντι” από τους προμηθευτές, δεδομένου ότι με την εγκατάσταση φωτοβολταϊκού συστήματος αλλάζει το προφίλ της κατανάλωσης σε ότι αφορά στο ποσοστό που ο καταναλωτής απορροφά από το δίκτυο.

Στο άρθρο 2, παρ. 3 θα πρέπει να προβλέπεται πως η πλεονάζουσα ενέργεια θα πρέπει να χρεώνεται στους προμηθευτές ανάλογα με το ποσοστό συμβάσεων συμψηφισμού που εξυπηρετούν και όχι με βάση το συνολικό ποσοστό που έχουν στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας.

Στο άρθρο 2, παρ. 6, η μοναδιαία τιμή θα πρέπει να υπολογίζεται ως η μέση σταθμισμένη τιμή των δώδεκα προηγούμενων μηνιαίων τιμών.

Ο ΣΕΦ προτείνει ακόμη να επιτρέπεται η εγκατάσταση συστημάτων με δικαίωμα χρήσης (π.χ. από μισθωτές με τη σύμφωνη γνώμη του ιδιοκτήτη). Ένα τέτοιο μέτρο θα ωφελήσει, μεταξύ άλλων και την προώθηση της **Χρηματοδότησης από Τρίτους (ΧΑΤ)**, ένα χρηματοδοτικό εργαλείο ιδιαίτερα χρήσιμο σε περιπτώσεις εφαρμογών από **φορείς του Δημοσίου** είτε από **συνεταιριστικά σχήματα (βλέπε Παράρτημα)**.

Σύμβαση συμψηφισμού

Στο άρθρο 1, παρ. 2 της σύμβασης συμψηφισμού γίνεται αναφορά στην παραγόμενη ενέργεια *“όπως αυτή υπολογίζεται ευλόγως”*. Το άρθρο 11, παρ. 7 μάλιστα προβλέπει πως αν η παραγόμενη ενέργεια υπερβαίνει την “ευλόγως” υπολογιζόμενη, *“λύεται η σύμβαση και καταπίπτει υπέρ του προμηθευτή ποινική ρήτρα ύψους 10.000 €”*. Επειδή η ρύθμιση αυτή ενέχει υψηλό βαθμό αυθαιρεσίας, **θα πρέπει να οριστεί ρητά τι νοείται ως εύλογη ενεργειακή απόδοση**. Άλλωστε ο Διαχειριστής διαθέτει πλέον επαρκή στατιστικά στοιχεία για όλες τις Περιφέρειες της χώρας από τα χιλιάδες εγκατεστημένα φωτοβολταϊκά συστήματα και επομένως μπορεί να ορίσει τι θεωρεί ως “εύλογο”.

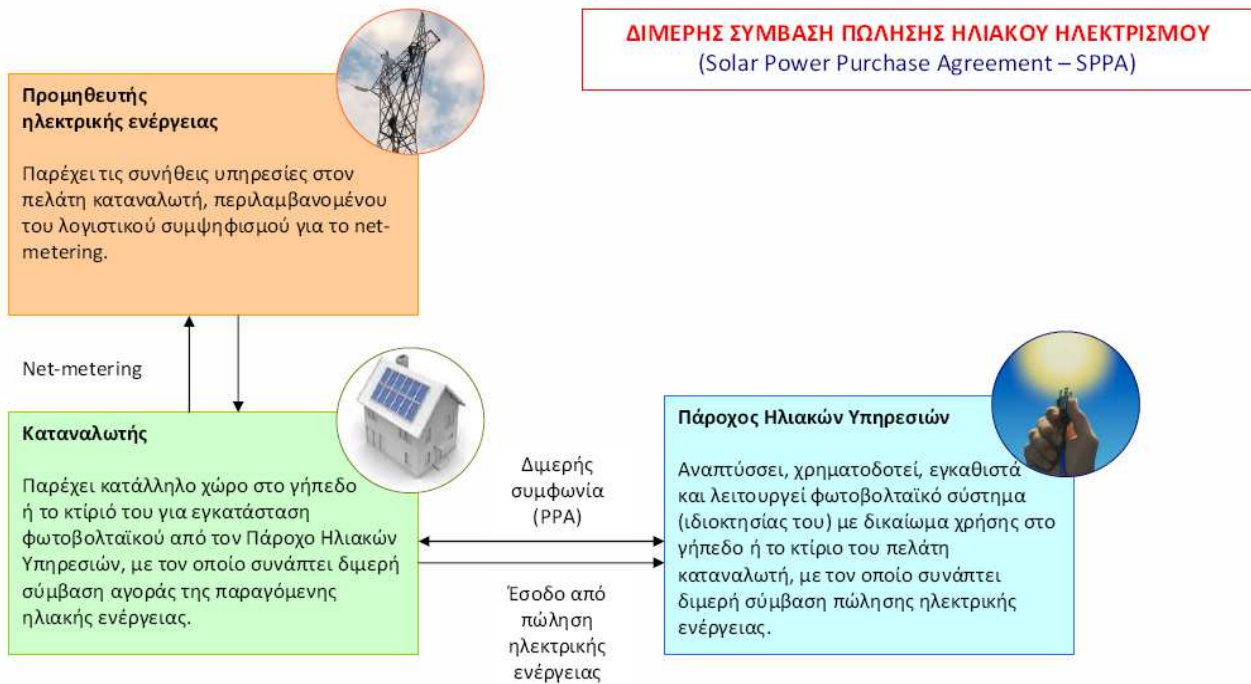
Στο άρθρο 1, παρ. 4 της σύμβασης, κατά τη μετάβαση από το “Ειδικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Συστημάτων επί Κτιριακών Εγκαταστάσεων” στο “Ειδικό Πρόγραμμα για Αυτοπαραγωγούς με Ενεργειακό Συμψηφισμό”, θα πρέπει να απομένει ακέραιος αριθμός ετών ώστε να είναι εφικτός ο συμψηφισμός σε ετήσια βάση.

Στο άρθρο 11, παρ. 6, η αναφορά σε “αποθετική ζημία” είναι υπερβολική και θα πρέπει να διαγραφεί.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ανάπτυξη φωτοβολταϊκών σε κτίρια-γήπεδα του Δημοσίου και συνεταιρισμούς

Υπογραφή **διμερών συμβάσεων** (Power Purchase Agreements – PPA) μεταξύ Δημοτικών ή Συνεταιριστικών Επιχειρήσεων και φορέων του Δημοσίου ή και τρίτων ιδιωτών για απ' ευθείας πώληση ενέργειας σ' αυτούς βάσει μιας κοινά καθορισμένης τιμής. **Σήμερα δεν είναι εφικτή η εφαρμογή του εργαλείου αυτού και απαιτείται θεσμική κατοχύρωσή του.**

ΥΠΕΚΑ

Πρέπει να επιτρέψει την εγκατάσταση συστημάτων με δικαίωμα χρήσης (π.χ. από μισθωτές με τη σύμφωνη γνώμη του ιδιοκτήτη). Ένα τέτοιο μέτρο θα ωφελήσει, μεταξύ άλλων και την προώθηση της Χρηματοδότησης από Τρίτους (ΧΑΤ), ένα χρηματοδοτικό εργαλείο ιδιαίτερα χρήσιμο σε περιπτώσεις εφαρμογών από φορείς του Δημοσίου και συνεταιριστικά σχήματα.

Ο **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ** (www.helapco.gr) είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία που ιδρύθηκε το 2002 από τις σημαντικότερες εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην **παραγωγή εξοπλισμού, την εμπορία, εγκατάσταση και συντήρηση φωτοβολταϊκών συστημάτων**. Εργάζεται για τη γοργή και ουσιαστική ανάπτυξη μιας υγιούς και βιώσιμης αγοράς φωτοβολταϊκών, τη **θέσπιση των απαραίτητων κινήτρων** και την **άρση των εμποδίων** που υπάρχουν σήμερα στην αξιοποίηση του εθνικού καυσίμου της χώρας, της ηλιακής ακτινοβολίας. Έχει συμβάλει τα μέγιστα στη θέσπιση εγγυημένων τιμών πώλησης της παραγόμενης ηλιακής ενέργειας (feed-in-tariffs), στη θέσπιση ειδικών κινήτρων για τα οικιακά φωτοβολταϊκά και στην απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης.